

Uzasadnienie

wyroku z dnia 21 lipca 2016 r.

T. G. w dniu 17 grudnia 2015 r. złożył odwołanie od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wydanego przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania

o Niepełnosprawności w W.z dnia 10 listopada 2015 r. Nr (...), uchylającego orzeczenie Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności. Odwołujący wnosił o rozpatrzenie jego odwołania z dnia 24 września 2015 r. oraz zmianę skarżonego orzeczenia w zakresie: pkt I – stopnia niepełnosprawności na znaczny stopień niepełnosprawności; pkt III - daty obowiązywania orzeczenia na datę 31 maja 2018 r.; pkt IV – daty początku niepełnosprawności – ustalić wg dostępnej i załączonej dokumentacji medycznej w toku postępowań prowadzonych przez Miejski i Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności, oraz wskazań tego orzeczenia w zakresie pkt 9 – na „dotyczy”. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że lekarz orzecznik ZUS ustalił jego całkowitą niezdolność do pracy przysługującą mu do dnia 31 maja 2018 r., w związku z czym uważa, że analiza zgromadzonej dokumentacji medycznej nie była dość wnikliwa (odwołanie – k. 3-5).

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że skład orzekający dokonał ustaleń na podstawie dokumentacji medycznej, badania osoby zainteresowanej przez lekarza przewodniczącego składu orzekającego oraz oceny sporządzonej przez doradcę zawodowego. W ocenie organu schorzenia odwołującego kwalifikują się do orzeczenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności według symbolu niepełnosprawności 07-S, zaś stan zdrowia odwołującego rokuje poprawę, w związku z czym orzeczenie zostało wydane na okres do dnia 31 grudnia 2016 r. Ponadto, zdaniem organu odwołujący ma naruszoną sprawność organizmu, ale nie można stwierdzić, że jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Natomiast z uwagi na orzeczoną stopień niepełnosprawności oraz określenie symbolu jej przyczyny, brak było podstaw do przyznania karty parkingowej (odpowiedź na odwołanie - k. 7-8).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. G., ze względu na przewlekłą pozawałową niewydolność serca obecnie w klasie czynnościowej NYHA III ma istotnie obniżoną wydolność fizyczną, jednakże nie jest niezdolny do wykonywania jakiegokolwiek wysiłku fizycznego. W związku z tym, jest niezdolny obecnie do pracy zawodowej oraz wymaga czasowej i częściowej pomocy w pełnieniu ról społecznych (m.in. w prowadzeniu gospodarstwa domowego). Pozostaje on samodzielny w zakresie czynności samoobsługowych, takich jak spożywanie posiłków, toaleta, mycie czy ubieranie. T. G. spełnia kryteria ustalenia umiarkowanej niepełnosprawności o symbolu 07-S, jednocześnie nie spełnia kryteriów znacznej niepełnosprawności. Powyższe schorzenia powodują znacznie ograniczoną możliwość samodzielnego poruszania się, ale nie stanowią przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolami 04-O, 05-R ani 10-N.

/opinia biegłego sądowego z zakresu kardiologii – k. 29-32, wraz z protokołem badania lekarskiego – k. 33-35/

Orzeczeniem z dnia 02 września 2015 r. Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., po rozpatrzeniu wniosku T. G., postanowił zaliczyć go do stopnia niepełnosprawności umiarkowanego o symbolu przyczyny niepełnosprawności: 07-S, 11-I, a także orzekł, iż nie da się ustalić daty początkowej niepełnosprawności. Ustalił, że T. G. nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Orzeczenie zostało wydane do 31 grudnia 2016 r.

/orzeczenie – k. 14 akt sprawy nr 85101/10/15 prowadzonych przez Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W./

W dniu 10 listopada 2015 r. w wyniku wniesionego przez T. G. odwołania od w/w orzeczenia, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej ustaleń zawartych w punkcie II. „Symbol przyczyny niepełnosprawności – 07-S 11-I” i orzekł, że symbolem przyczyny niepełnosprawności jest 07-S.

/orzeczenie – akta sprawy prowadzonej przez Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy w postaci dokumentów i kopii dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, a także w oparciu o opinię biegłego lekarza kardiologa.

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego lekarza kardiologa celem ustalenia czy odwołujący T. G. jest osobą niepełnosprawną, a jeżeli tak to do jakiego stopnia niepełnosprawności się zalicza oraz czy naruszenie sprawności organizmu jest trwale czy okresowe, na jaki czas i kiedy powstało, a także w celu zlecenia biegłemu sądowemu ustosunkowanie się do wskazań: odpowiedniego zatrudnienia; szkolenia, w tym specjalistycznego; zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej; uczestnictwa w terapii zajęciowej; konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby; korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki; konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji; konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji; spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

Biegły K. K. sporządził opinię w niniejszej sprawie, w której wyjaśnił, że odwołujący ze względu na schorzenia kardiologiczne jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, bowiem pozostaje samodzielny w zakresie czynności samoobsługowych. Biegły stwierdził, że nie da się jednoznacznie ustalić daty powstania naruszenia sprawności organizmu odwołującego w stopniu umiarkowanym.

Z kolei w zakresie spełniania kryteriów przyznania karty parkingowej, biegły wskazał, że z uwagi na ustaloną niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym o symbolu O7-S odwołujący nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym Ponadto, biegły ustalił, że w zakresie kardiologii u odwołującego nie istnieje konieczność korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki, a także nie istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Strony w zakresie przez Sąd terminie nie zgłosiły zarzutów do w/w opinii, w związku z czym uznać należało, że jej nie kwestionowały.

Rzeczoną opinię sporządzono zgodnie z tezą dowodową, a biegły przedstawił wnioski w sposób wyczerpujący i logiczny. Jednocześnie w opinii została zawarta odpowiedź w zakresie wszystkich zagadnień objętych sporem. W związku z tym, Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować opinię, bowiem jej prawidłowość nie nasuwa żadnych zastrzeżeń Sądu. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd w pełni podzielił wnioski opinii biegłego, przyjmując je za podstawę własnych ustaleń.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odwołujący kwestionował ustalenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., twierdząc, że jego schorzenia stanowią przyczynę znacznej niepełnosprawności oraz uprawniają go przyznania do otrzymania karty parkingowej. Jednocześnie odwołujący wnosil o ustalenie daty początkowej niepełnosprawności oraz zmiany daty obowiązywania orzeczenia na datę 31 maja 2018 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu,

niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Natomiast stosownie do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Z powyższych przepisów wynika zatem, że do zaliczenia niepełnosprawności do stopnia znacznego, poza występowaniem naruszenia sprawności organizmu, niezbędne jest wystąpienie jednocześnie dwóch przesłanek, tj. niezdolność do pracy (albo zdolność do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej) oraz wymaganie – w celu pełnienia ról społecznych – stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

W przedmiotowej sprawie Sąd postanowieniem z dnia 05 lutego 2016 roku dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu kardiologii celem ustalenia, czy T. G. jest osobą niepełnosprawną, a jeżeli tak to do jakiego stopnia niepełnosprawności się zalicza oraz czy naruszenie sprawności organizmu jest trwałe czy okresowe, na jaki czas i kiedy powstało.

Zgodnie z opinią u T. G. z uwagi na schorzenia kardiologiczne stwierdzono umiarkowany stopień niepełnosprawności o charakterze okresowym, do dnia 25 kwietnia 2018 roku. Odwołujący się ze względu na przewlekłą niewydolność serca ma istotnie obniżoną wydolność fizyczną, a podejmowanie przez niego wysiłku fizycznego jest znacznie utrudnione. Powyższe uzasadnia stwierdzenie, że odwołujący jest niezdolny do pracy zawodowej i wymaga czasowej oraz częściowej pomocy w pełnieniu ról społecznych, jednakże pozostaje on samodzielny w zakresie czynności samoobsługowych. Zgodnie z ustaleniami biegłego, u odwołującego nie istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W związku z tym, powyższe stało się podstawą stwierdzenia, iż u odwołującego, mimo niezdolności do pracy, nie można ustalić niepełnosprawności w stopniu znacznym, jednocześnie zaś zachodzą podstawy do ustalenia niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym.

Natomiast w zakresie dalszych zarzutów, stwierdzić należy, iż stosownie do § 3 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, naruszenie sprawności organizmu uważa się za: trwałe (stałe) - jeżeli według wiedzy medycznej stan zdrowia nie rokuje poprawy (pkt 1); okresowe - jeżeli według wiedzy medycznej może nastąpić poprawa stanu zdrowia (pkt 2). Ponadto, stopień niepełnosprawności osoby zainteresowanej orzeka się na czas określony lub na stałe (pkt 5). Z kolei stosownie do § 13 ust. 2 pkt 11 w/w rozporządzenia, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności zawiera datę lub okres powstania niepełnosprawności. W niniejszej sprawie biegły potwierdził okresowy charakter niepełnosprawności, stwierdzając jednocześnie, że nie jest możliwe ustalenie dokładnej daty powstania niepełnosprawności.

Przechodząc zaś do kwestii wydania karty parkingowej, zauważyć należy, że stosownie do art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. - Dz.U. z 2012 r. poz. 1137, ze zmianą wynikającą z Dz.U. z 2013 r. poz. 1446), kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się (pkt 1), osobie niepełnosprawnej, która nie ukończyła 16 roku życia mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się (pkt 2), placówce zajmującej się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się (pkt 3).

Natomiast na podstawie art. 8 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym, kartę parkingową osobie, o której mowa w ust. 3a pkt 1 i 2, wydaje, za opłatą i po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, przewodniczący powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.), na podstawie wydanego przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności:

- 1) orzeczenia o niepełnosprawności,
- 2) orzeczenia o stopniu niepełnosprawności,
- 3) orzeczenia o wskazaniach do ulg i uprawnień

- wraz ze wskazaniem, o którym mowa w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Wskazanie to polega na zawarciu w orzeczeniu powiatowego zespołu dotyczącym spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna).

W niniejszej sprawie ustalona została okoliczność, iż odwołujący jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym z powodu przyczyny oznaczonej symbolem 07-S, czego odwołujący nie kwestionował. Jednakże przyczyna ta nie wyczerpywała żadnej z przesłanek wskazanych w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, a dotyczących ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna).

Wprawdzie biegły ustalił, że odwołujący ma znacznie ograniczoną możliwość samodzielnego poruszania się, jednakże w przypadku ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, wydanie karty parkingowej możliwe jest jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna).

Natomiast u odwołującego nie ustalono, aby występowały przyczyny niepełnosprawności oznaczone tymi symbolami, wobec czego uznać należy, że odwołujący nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy, a także na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

(...).